

Arrest

nr. 281 266 van 2 december 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. PIRARD
Rue Tisman 13
4880 AUBEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 29 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 augustus 2022.

Gelet op de beschikking van 15 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat A. HAEGEMAN die *loco* advocaat O. PIRARD verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Inzake verzoekers eerste aanvraag tot internationale bescherming werd door het CGVS een weigeringsbeslissing genomen. Er werd geen geloof gehecht aan verzoekers verklaarde vrees omwille van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst. Bij arrest van de Raad met nr. 260.194 van 6 september 2021 werd verzoekers beroep tegen de beslissing verworpen.

Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zich in het kader van zijn volgend verzoek steunt op dezelfde vluchtmotieven die hij in het verleden heeft uiteengezet. Verzoeker stelt nog dat zijn vader lid was van de separatisten, maar dat hij dit uit vrees niet eerder heeft vermeldt. Ter staving voegt verzoeker volgende stukken bij: een USB-stick die volgende documenten bevat: zeven familiefoto's, een nationaliteitsbewijs van uw tante, uw geboorteakte en de authenticatie van deze geboorteakte, het werkcertificaat van uw vader, een verzekeringsboekje, het geboortecertificaat van uw tante, de identiteitskaart van uw oom, de identiteitskaart van uw vader, de huwelijksakte van uw ouders, de geboorteakte van S., de overlijdensakte van uw moeder, de registratie van uw vader als werknemer, een document van de sociale zekerheid, vier video's waarin familieleden van u uw situatie toelichten en een getuigenis van een medestudent in Verviers.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013,

noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4.1. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste verzoek werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem voorgehouden problemen, en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavig verzoek geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen en zijn nieuw voorgehouden beweringen vermogen aan te tonen, dient te worden besloten dat verzoeker de verklaarde problemen niet aantoont.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker beperkt zich tot het louter herhalen van zijn verklaringen, of het louter niet akkoord gaan met de verwerende partij, wat uiteraard niet volstaat. Zijn betoog doet dan ook geen afbreuk aan de desbetreffende motieven, die infra worden weergegeven. Zo stelt hij tot zijn 13 jaar in Limbe te hebben gewoond waardoor hij er niet veel kennis van had, wordt er niet voldoende rekening gehouden met zijn vader die separatist zou zijn, en zijn de stukken rond familieleden wel een begin van bewijs waar rekening mee moet worden gehouden. Tot slot haalt hij nog een arrest van de Raad aan waarin wordt gesteld dat verklaringen de feiten en de gegrondheid van een aanvraag kunnen aantonen indien deze afdoende coherent en vrij van wezenlijke tegenstrijdigheden zijn.

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent het volgende gesteld: "In casu komt het Commissariaat-Generaal tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt. In onderhavige asielaanvraag herhaalt u uw eerdere verklaringen omtrent uw verblijf in Engelstalig Kameroen tot aan uw vertrek uit Kameroen. U legt geen bijkomende verklaringen af die uw recente herkomst uit Engelstalig Kameroen kunnen aantonen. U voegt vervolgens toe dat uw vader lid was van de separatisten, wat u eerder niet vermeldde. U verklaart nagelaten te hebben dit te vermelden uit vrees voor de gevolgen indien u teruggestuurd werd naar Kameroen. Los van het feit dat een dergelijke blote bewering de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst allerminst kan herstellen, is het eveneens ongeloofwaardig dat u bij een eerder verzoek net deze concrete en persoonlijke vrees voor vervolging niet zou vermelden. In uw eerder verzoek verwijst u enkel naar de algemene situatie in de regio als reden voor uw vertrek zonder daarbij blijk te geven van enige persoonlijke betrokkenheid. Uit uw eerdere verklaringen komt daarenboven op geen enkele manier naar boven dat uw vader politiek betrokken was bij de situatie in Engelstalig Kameroen. Wanneer u wordt gevraagd of uw vader toen hij werd gedood om enige reden persoonlijk geviséerd werd, geeft u dat niet op die manier aan (notities persoonlijk onderhoud ikv eerste verzoek dd 23.07.2020 (verder CGVS I) p.17). U verklaart daarenboven bij een terugkeer enkel te vrezen voor een arrestatie omwille van uw activiteiten in Europa (CGVS I p.23). Zelfs wanneer u expliciet werd gevraagd of u meent problemen te zullen krijgen vanwege uw vader geeft u aan het niet te weten (notities persoonlijk onderhoud ikv eerste verzoek dd 20.10.2020), derhalve geen specifieke vrees hieromtrent formulerend. Dat u bij uw volgend verzoek alsnog een persoonlijk vrees aanhaalt valt dan ook allerminst ernstig te nemen, temeer gezien de volslagen ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Engelstalig Kameroen."

Met betrekking tot de voorgelegde documenten wordt nog het volgende gesteld: "Waar u verschillende documenten neerlegt die uw afkomst dienen aan te tonen, zijn deze evenmin in staat uw eigen recente herkomst aan te tonen. U legt diverse documenten neer met betrekking tot uw familieleden in Bamenda en uw eigen geboorte in Bamenda. Deze documenten zijn echter niet in staat uw eigen verblijf in de regio tot aan uw vertrek uit Kameroen aan te tonen. Het feit dat u geboren zou zijn in Bamenda en verschillende documenten neerlegt die het verblijf van uw familieleden aldaar dienen aan te tonen weet niet te staven dat u zelf daadwerkelijk steeds in deze regio zou hebben verbleven. Niets staat namelijk in de weg dat u niet woonde waar uw familie verbleef. Zodoende kan het feit dat u aantoont familieleden te hebben die in deze streek verblijven niet overtuigen wat betreft uw eigen verblijf aldaar, zeker in het licht van uw eigen verklaringen omtrent uw vermeende streek van herkomst. Bovendien is het opmerkelijk dat het merendeel van de door u neergelegde documenten in het Engels werden opgesteld, een taal die u zelf niet machtig bleek te zijn. Dit toont dan ook opnieuw aan dat het des te opmerkelijk is dat u, indien u steeds in deze regio zou hebben verbleven, zich niet beter kan uitdrukken in regulier Engels. Ook de video's opgesteld door uw familieleden weten niet te overtuigen. Deze zijn puur opgemaakt om uw verzoek te ondersteunen en bevatten geen enkel objectief element dat kan aantonen dat u werkelijk tot aan uw vertrek uit Kameroen bij uw familie zou hebben verbleven. Waar u eveneens een getuigenis van een medestudent in Verviers neerlegt dient er op gewezen dat dit volledig los staat van uw vrees voor vervolging in uw land van

herkomst. Dit toont enkel uw activiteiten aan in België zonder ook maar iets te kunnen aantonen met betrekking tot uw herkomst.”

Uit het voorgaande volgt duidelijk dat verzoeker op geen enkele manier ingaat op deze motieven, en zich louter beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen.

Waar verzoeker nog verwijst naar een arrest van de Raad, wijst de Raad er vooreerst op dat precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad betreft individuele gevallen, en deze heeft geen precedentwaarde die bindend is. Elke asielaanvraag dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt. Bovendien blijkt uit wat supra reeds is gesteld, dat verzoeker niet aantoont dat zijn verklaringen afdoende coherent zijn en vrij van wezenlijke tegenstrijdigheden.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op voormelde beschikking, voert de verzoekende partij aan dat zij veel objectieve documenten heeft ingediend die aantonen dat zij uit Bamende afkomstig is, zij daar geboren is en haar origine van Bamende is zoals blijkt uit de identiteitskaarten van haar vader en oom. De verzoekende partij is niet akkoord dat wordt vastgesteld dat zij niet recent afkomstig is uit Bamende en zij stelt dat zij gehoord moest worden over de algemene situatie. De verzoekende partij meent dat zij bescherming nodig heeft.

In het licht van voormeld betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting waarin zij aanvoert dat zij veel objectieve documenten heeft ingediend die aantonen dat zij uit Bamende afkomstig is, zij daar geboren is en haar origine van Bamende is zoals naar haar mening blijkt uit de identiteitskaarten van haar vader en oom, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op volgende gronden van voormelde beschikking waarin wordt verwezen naar de motieven van de bestreden beslissing:

“Waar u verschillende documenten neerlegt die uw afkomst dienen aan te tonen, zijn deze evenmin in staat uw eigen recente herkomst aan te tonen. U legt diverse documenten neer met betrekking tot uw

familieleden in Bamenda en uw eigen geboorte in Bamenda. Deze documenten zijn echter niet in staat uw eigen verblijf in de regio tot aan uw vertrek uit Kameroen aan te tonen. Het feit dat u geboren zou zijn in Bamenda en verschillende documenten neerlegt die het verblijf van uw familieleden aldaar dienen aan te tonen weet niet te staven dat u zelf daadwerkelijk steeds in deze regio zou hebben verbleven. Niets staat namelijk in de weg dat u niet woonde waar uw familie verbleef. Zodoende kan het feit dat u aantoonde familieleden te hebben die in deze streek verblijven niet overtuigen wat betreft uw eigen verblijf aldaar, zeker in het licht van uw eigen verklaringen omtrent uw vermeende streek van herkomst. Bovendien is het opmerkelijk dat het merendeel van de door u neergelegde documenten in het Engels werden opgesteld, een taal die u zelf niet machtig bleek te zijn. Dit toont dan ook opnieuw aan dat het des te opmerkelijk is dat u, indien u steeds in deze regio zou hebben verbleven, zich niet beter kan uitdrukken in regulier Engels. Ook de video's opgesteld door uw familieleden weten niet te overtuigen. Deze zijn puur opgemaakt om uw verzoek te ondersteunen en bevatten geen enkel objectief element dat kan aantonen dat u werkelijk tot aan uw vertrek uit Kameroen bij uw familie zou hebben verbleven. Waar u eveneens een getuigenis van een medestudent in Verviers neerlegt dient er op gewezen dat dit volledig los staat van uw vrees voor vervolging in uw land van herkomst. Dit toont enkel uw activiteiten aan in België zonder ook maar iets te kunnen aantonen met betrekking tot uw herkomst.” (eigen onderlijning).

De verzoekende partij geeft ter terechtzitting dan ook slechts op louter algemene wijze aan wat naar haar mening uit de door haar voorgelegde documenten blijkt. Zij gaat hierbij echter geheel voorbij aan hetgeen hierover door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in voormelde motieven van de bestreden beslissing op goede gronden werd vastgesteld, minstens gaat zij er niet *in concreto* op in en voert zij geen concrete elementen aan die hieraan afbreuk kunnen doen. Door in wezen slechts aan te geven het niet eens te zijn en te stellen dat zij niet akkoord gaat met het feit dat wordt vastgesteld dat zij niet recent afkomstig is uit Bamende, slaagt de verzoekende partij er niet in elementen aan te reiken die een ander licht kunnen werpen op voormelde gronden van de beschikking.

Waar de verzoekende partij meent dat zij diende te worden gehoord over de algemene situatie, stelt de Raad nog vast dat de Dienst Vreemdelingenzaken van de verzoekende partij een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Deze verklaring werd vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door de verzoekende partij aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Uit deze verklaring blijkt dan ook dat de verzoekende partij in de gelegenheid werd gesteld haar nieuwe elementen in het kader van haar volgend verzoek op nuttige wijze naar voor te brengen, alsook de elementen verder toe te lichten (verklaring volgend verzoek). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij (thans eveneens) in gebreke blijft aan te tonen welke concrete en dienstige elementen zij niet heeft kunnen voorleggen die de bestreden beslissing in een ander daglicht stellen.

Eenzelfde vaststelling dringt zich op waar de verzoekende partij aangeeft de mening te zijn toegedaan dat zij bescherming nodig heeft. Hiermee brengt de verzoekende partij evenmin concrete elementen aan die het vastgestelde in voormelde beschikking weerleggen. Door een algemeen betoog te voeren, elementen te herhalen en algemene verzuchtingen te uiten, brengt de verzoekende partij geen elementen aan die die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in voormelde beschikking en in de bestreden beslissing werd aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS